

ket som helst andet børsnoteret aktieselskab vil følge, og vi fik at vide, at de gik og håbede på, at det blev rigtig koldt, så de kunne sælge en masse energi.

På Elkraft fik vi orientering om, at de håbede, at det gik galt med vandforsyningen i Norge og Sverige, sådan at de kunne sælge noget elkraft til dem – elkraft fremstillet i Danmark på basis af fossil energi.

Det er utroligt – når man har så store selskaber, der har så stor betydning for den egentlige CO₂-belastning – at de fører en sådan politik. Derfor må et af elementerne være at begynde at gribe ind over for de forhold, hvis der skal være nogen som helst sammenhæng i, at vi går og bestræber os på at få almindelige forbrugere til at reducere forbruget, samtidig med at de store energiselskaber fører en politik som den, jeg skitserede før, og som bestemt ikke har til formål at fremme en reduktion af den fossile energi.

En anden ting, som vi også synes skal ind i billedet, er, at når man kigger på den meget langsigtede energiplan, den, vi kalder »Økologisk energiplan 2030«, så ser man, at vi har lavet den, uden at biomassen og bioenergien spiller nogen afgørende rolle. Det er, fordi en økologisk omlægning af f.eks. jordbrug og skovbrug efter vores opfattelse betyder, at der ikke bliver ret meget tilovers til at brænde af. Hvis man skal opbygge humus, skal man have kulstoffet tilbage i jorden. Det gælder både i skovbruget og i jordbruget.

En anden lille pointe er, at med den måde, man driver landbrug på i dag, nedbryder man humus i jorden, og når der nedbrydes humus, frigøres der CO₂. Derfor kunne vi egentlig godt tænke os, at det blev inddraget i vurderingen af, hvordan vi er med til at udfase CO₂-virkningen, når vi samtidig nedbryder humus.

I den plan, vi foreslår, opbygger man humus i stedet for, og når man opbygger humus, bindes der CO₂, indtil det når en balance. Det er klart, at når humusen er opbygget, begynder den også at afgive CO₂. Vi mener, at de ting bør med ind i en samlet energiplan.

Endelig kunne vi godt tænke os, at man begyndte at vurdere lidt: Hvad er egentlig CO₂-effekten af at brænde halm af, når det skal transporteres op til 300 km, før det bliver brændt af? Hvordan ser et CO₂-regnskab ud, når det kommer til stykket, når man først presser halmen, så transporterer den til halmvarmeværkerne og så brænder den af efter at have kørt med den 300 km rundt i landet?

Vi mener, det er lidt af en molbohistorie, at man begynder at gøre det til en vigtig del af en energiplan, for det blokerer jo samtidig for en utrolig stor energibesparelse, der kan ske i landbruget. Hvis man f.eks. omstiller og bruger halmen til halmbaserede husdyrssystemer i stedet for, kan man faktisk reducere landbrugets energiforbrug ganske væsentligt. Vi mener, at det, der skal til, for at man kan opfylde de mål, der er i »Energi 2000«, først og fremmest er fremme af den vedvarende energi og en utrolig indsats i forskellige former for energibesparelse.

Med hensyn til den vedvarende energi mener vi især, at man skal satse på at få opfyldt målene for vindenergien, og vi mener også, at de skal overopfyldes, sådan at vindenergien kan overtage en større rolle end den, der er tiltænkt den i »Energi 2000«. Mange af de planer og handlingsplaner, der er fremlagt af Vindmølleforeningen, er udmærkede, og dem kan vi tilslutte os på mange punkter.

Så kommer det, der er det store samtaleemne: Hvad skal man gøre for at nedbringe forbruget af energi både i industrien og hos forbrugerne? Vi er indstillet på, at der også kan anvendes grønne afgifter.

Vores udgangspunkt er, at de grønne afgifter skal få bugt med overforbruget. Vi mener ikke, der er nogen særlig idé i en generel afgift.

Industrien vil vi pålægge afgift på den måde, at det er tåbeligt at bryde hele afgiftssystemet op for at klare de tolv største virksomheder, som bruger 40 pct. af energien. Dem foreslår vi friholdt for energiafgift, og så foreslår vi, at man i stedet for laver et forpligtende energitilsyn.

Andre virksomheder kan tilslutte sig den ordning, eller de kan få pålagt en generel energiafgift, som er mere beskeden end den, regeringen foreslår – efter vores opfattelse – og så skal den til gengæld bruges direkte målrettet, forstået på den måde at den skal gå til forskning, udvikling og omstilling direkte med henblik på at reducere energiforbruget.

På samme måde vil vi også indbygge en økologisk kappestrid: Virksomheder inden for de forskellige industrigræne, som kommer ud med den bedste fjerdedel målt i mindst energiforbrug pr. produceret enhed, kan derigennem slippe for den forhøjede energiafgift. Og da kunne man passende bruge den beslutning, der er truffet om at indføre grønne regnskaber, som grundlag for vurderingen af virksomhederne.

Men det er altså overforbruget, vi går efter. Når det drejer sig om forbrugerne, mener vi, at